

O STARCI A ČERNÉM PSU

Mezi Kamenným mostem a Zvoleněvsem
Leží v stráni sklepení hlídaný černým psem
Se starcem tam léta stráží velký poklady
O čemž nejsou pochyby a pražádný dohady
Místní to ví, však neradi o tom povídaj
Jenom se všichni tomu místu svorně vyhýbaj

Ale jednou po pastvě, když skončili práci
Zbloudili sem náhodně vesničtí skotáci
A do díry potutelně hodili botku
Nejmladšímu pasáčkovi – navíc sirotku
Plačícího pak ho dolů šoupli v opratích
Ve tmě slyšel jenom shora jejich škodolibej smích

Nebožáka potom dole popad další děs
Na hromadě zlat'áků stál před nim velkej pes
Tu se zjevil vetchej stařec plnej dobroty:
„Naber sobě zlata tolik, co se vejde do boty!“
Když pak ho ven vytáhli a on všechno vyklopil
Ihned každej ze skotáků lačnej zlata byl

A zatím co pasáček se s botou krčí v houští
Nejstaršího pacholka do díry zvolna spouští
Však dole se ozval jenom hrůzostrašnej řev
Opratě šly táhnout zlehka, cejtít byla krev
I byla to pro skotáky černá sobota
Na provazu zůstala jenom vyzutá bota

Příběh to byl pravdivý a skutečně se stal
Známo jest i jméno, koho pes tam roztrhal
Podstatná je však jiná věc, a proto měl pech
Když Ti něco nepatří – radši ležet to nech!